

Helligtrekongers søndag 2021

Præludium

Løsensord:

Læretekst:

136

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
Mel.: C.E.F. Weyse omkring 1837
Jacob G. Meidell omkring 1840
Thomas Laub 1917

1. Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.
2. Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.
3. Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.
4. Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.
5. De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.
6. Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.
7. Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

N.F.S. Grundtvig 1810 og 1853.

LITANI, INDGANG 1.

(Efter Løsensordet og indgangssalmen rejser menigheden sig og præsten siger:)

P. Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, som i Kristus har velsignet os med al himmelens åndelige velsignelse og givet os Helligånden. Han har med kærlighed i sin gode vilje forudbestemt os til barnekår hos sig ved Jesus Kristus; ham være ære fra evighed til evighed! Amen.

*M. Op alle, som på jorden bor,
og takker Gud, vor Gud!
hans pris af helligt englekor
I himlen synges ud.*

P. Vor Fader, du som er i himlene!

M. Helliget worde dit navn, komme dit rige, ske din vilje som i himlen således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere, og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde. Thi dit er riget og magten og æren i evighed!

Amen

P. Du Guds Søn, verdens frelser,
M. vedkend dig os!
P. Du Gud Helligånd,
M. bliv altid hos os!

*Gud Fader, Søn og Helligånd
ske tak med hjerte, mund og hånd.
Den hellige treenighed
ske lov og pris i evighed.*

(menigheden sætter sig)

Læsning: Esajas' Bog kapitel 60, vers 1-6

362

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag

Mel.: Chr. Vestergaard-Pedersen 1956

Op, alle folk på denne jord

1. Gør dig nu rede, kristenhed,
din nat er overvundet.
For dig er Herrens herlighed
som nytårssol oprundet.
Den Stærkes hånd har bladet vendt,
din sorg er slukt, din jammer endt.
Bliv lys og gør dig rede!
2. Thi vel er jorden underlagt
det mulm, hvorfor du gruer,
end verden er i mørkets magt,
Guds daggry dog du skuer;
thi for din tro er ordet sandt:
»For dig Guds herlighed oprandt,
og skal den klart oprinde.«
3. Og om dit lys, som er Guds ord,
skal folkeslag sig samle
at mødes i dit kirkekor,
de unge med de gamle,
mens konger nejer sig i krans
og blændes af den nytårsglans,
som er for dig opgangen.

4. Af glæde skal du stråle da
ved Herrens nådes-domme,
når dine sønner langvejsfra
skal hjem med lovsang komme.
Ja, muntert skal dit hjerte slå,
når forrest dine døtre små
på arm skal til dig bæres.
5. Det er din Herres herlighed,
som ene er dit smykke;
det er hans råd, hvorom du véd,
det Djævlen ej skal rykke:
»Til dig er talt Guds nådes ord.«
Ved livets bad, ved livets bord
det lyder alle dage.
6. Så gør dig rede, kristenhed,
dit lys på stage brænde,
din Herres magt og kærlighed
i verden at bekende!
Den Stærkes hånd har bladet vendt,
din sorg er slukt, din jammer endt.
Bliv lys, og gør dig rede!

Es 60,1-6

K.L. Aastrup 1935 og 1938.

Kirkebøn

Læsning: Mattæusevangeliet kapitel 2, vers 1-12

Prædiken

1. Vær hilset, skønne morgenstund,
som er ved Guds profeters mund
forlængst bebudet vorden!
Du salige, du store dag,
da end Guds fred og velbehag
neddaler over jorden!
Nu her enhver, gamle, unge,
glade sjunge,
lov og ære
Jesus Krist, vor frelser, være!
2. Os er idag en frelser fød;
Guds salvede udi vort kød,
en herre til Guds ære;
nu er han født i Davids stad;
o han, hvem englens tilbad,
velsignet evig være!
Min sjæl, agt vel denne nåde!
Fri fra våde
mæt dit øje
nu ved lyset fra det høje!
3. Guds billed' og alligevel
af kvinde født, på det hver sjæl
til ham sig glad kan vende;
han kommer, fulgt af håb og fred,
til de fortabtes frelse ned,

vor syndenød at ende.

- Al ve vi se nu forsvundet;
vi har fundet,
Frelser milde,
vej ved dig til livets kilde.
4. Han tårer fælde skal som vi,
forstå vor nød og stå os bi
ved Åndens kraft og nåde,
forklare os Guds hjertelag
og vejen til hans velbehag
og løse livets gåde,
stride, lide dødens smerte,
at vort hjerte
fred må vinde
og Guds Himmel åben finde.
 5. Han kommer, os til redning sendt.
og nådens sol, som han har tændt,
skal sig ej mere dølge.
Han selv vor hyrde være vil,
og evig vi ham høre til,
når ham vi efterfølge.
O held! Min sjæl er forvisset,
at jeg hisset
skal med ære
saliggjort Guds billed bære.

J. O. Wallin.

Bekendtgørelser

392

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag
Mel.: Pontoppidan 1740

1. Himlene, Herre, fortælle din ære,
Mesteren prises af hvælvingen blå,
solen og månen og stjernernes hære
vise os, hvad dine hænder formå.
2. Men i dit hus, i din kirke på jorden,
der tale dage med dage om dig,
der sig forklarer din sol og din torden,
der på oplysning selv natten er rig.
3. Ej er i sandhed der ord eller tanke,
som i dit hus jo fik mæle og røst,
og alt så vide, som stjernerne vanke,
bringe på jord de oplysning og trøst.

4. Ordet med solen i skiftende tider
udgår som brudgom i morgenrød
glans,
strålende frem ad sin bane det skrider,
krones som helten med aftenrød krans.
5. Så på sin bane din sol i det høje,
lyset i sandhed, omrejser vor jord,
intet i verden er skjult for dens øje,
aldrig udslettes dens strålende spor.
6. Ren som et guld er den lov, du har
givet,
omvender sjæle, som agter derpå,
trofast dit vidnesbyrd fører til livet,
vismænd det gør af vankundige små.

Sl 19
N.F.S. Grundtvig 1837.

SLUTNINGSLITANI.

(Menigheden rejser sig)

P. O du Guds Lam, som bærer verdens synd!

M. Forbarm dig over os!

P. O du Guds Lam, som bærer verdens synd!

M. Forbarm dig over os!

P. O du Guds Lam, som bærer verdens synd!

M. Giv os din fred.

P. Ære være Guds-Lammet, som blev slagtet, og som med sit blod købte sit folk ud af alle stammer og tungemål, den Herre, der har erhvervet vore sjæle for sig,

ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod,

ham, der døde for os én gang for alle, for at også vi skal afdø fra synden,

ham, der opstod for os, for at også vi skal opstå,

ham, som er faret op til himlen, for at gøre en plads rede for os,

ham, hvem engle og myndigheder og magter er underlagt,

ham være ære til alle tider i den menighed, som venter på ham her og i den, som venter på ham derhjemme,

M. fra evighed til evighed! Amen.

P. Og nu, bliv i ham, for at vi, når han åbenbares, må have frimodighed og ikke blive til skamme for ham ved hans komme.

M. *Min sjæl er frelst fra synd og død,*

jeg løfter højt min stemme:

Mig er i dag en frelser fød,

det vil jeg aldrig glemme!

Nu har og jeg en Fader der,

hvorfra kom hid Guds englehær,

og Jesus er min broder;

hans Himmel er mit fædreland,

og livet her min prøvestand,

men kirken er min moder!

J. Nordal Brun 1786

P. Herren velsigne dig og bevare dig!

Herren lade sit ansigt lyse over dig

og være dig nådig!

Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred! –

M. *Amen, amen, amen*

Postludium